

באותו זמן ויפל ה' אלhim פרדמה על האדם. ה' אלhim אבא ואמא. פרדמה - זו הגלות, שנאמר בה (בראשית ט) ותרדמה נפלה על אברם. הפלו על משה ויישן. אין שנה אלא גלות. ויקח אחת מצלעתיו - מצלעתתו של מי? אלא מאותם עלמות של הגבירה נפלו אבא ואמא אחד מהם, והוא צד לבן, יפה כלבנה. ויסגר בשר תחתנה - זה בשר שיאמר בו (שם) בשגム הוא בשר. פניהם משה בפני חמה, ולכן (שיר ו) יפה כלבנה בראש חמה.

הבר אחר ויסגר בשר - רצוי לבני עליון ביה. זהו שכותו ויסגר ה' בעדרו. דבר אחר אחר ויסגר - כמו שנאמר (שמות כה) לעומת המסתגרת, מסגרת מתקימת, שבת הגבירה (חזקאל מו) יהיה סגירות ששת ימי המעשה.

ובן ה' אלhim את הצלע. פאן גרמו סוד הקיבום, שאמרו בו, פיון שלא בנה, שוכ לא יבנה. זהו שכותו (דברים כה) אשר לא יבנה את בית אחיו. אבל לגבי הקדוש ברוך הוא נאמר בו ויבן ה' אלhim. אבא ואמא בונים אותה אלו. וזה שכותו בונה ירושלים ה'. ר' שהוא בן י'ה, אבא ואמא, עליהם נאמר ויבן ה' אלhim את הצלע. אשר לך מן האדים - זה העמוד האמצעי. ויבאה אל האדים - הביא אותו אל הצלע שלקח מה', העלה מה שלה.

ועלה נאמר (בריה ב) ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב. וכך בהר זה יבנה בית המקדש על ידי הקדוש ברוך הוא. יהיה קים לדורי דורות, ועליו נאמר (חגי ט) גדול יהיה כבוד הבית הזה והוא יהיה קיימא (מ"ר ק"ט) לזרי דריין. ועליה אתחמר (חגי ב) גדול יהיה כבוד

בזהזא זמנא ויפל יי אלhim פרדמה על האדם. יי אלhim אבא ואמא. פרדמה דא גלוֹתָא דאתמר ביה (בראשית ט) ותרדמת נפלת על אברם. ארמי ליה על משה ויישן. לית שינה אלא גלוֹתָא. ויקח אחת מצלעתיו. מצלעתתו דמן. אלא מאלין עולמין דמטרוניַת נטלו אבא ואמא חד מניניו ואייהו סטרא חווורא. יפה כלבנה. ויסגור בשר תחתנה, דא בשר דאתמר ביה בשגム הוא בשר בשר דמשה סומק. ועליה אתחמר פניהם בפני חמה. ובגין דא (שיד החסרים ו) יפה כלבנה ברה בראש חמה.

דבר אחר ויסגר בשר בעאן לאגנא ביה עלייה הדא הוא דכתיב ויסגד ה' בעדרו. דבר אחר ויסגר כמה דאת אמר, (שמות כה) לעומת המסתגרת, מסגרת מתקימת, דבה מטרוניַת (חזקאל מו) יהיה סגור ששת ימי :

ויבן יי אלhim את הצלע, הכא אתרמייז רזא דיבום דאמרו ביה פיון שלא בנה שוכ לא יבנה, הדא הוא דכתיב, (וברים כה) אשר לא יבנה את בית אחיו. אבל לגבי קדשא בריך הוא, אתחמר ביה ויבן יי אלhim אבא ואמא בני לה לגביה הדא הוא דכתיב בונה ירושלים יי. ר' דאייה בן י'ה אבא ואמא. עלייהו אתחמר ויבן יי אלhim את הצלע. אשר לך מן האדים דא עמידא דאמצעיתא. ויביאה אל האדם אייתי ליה לגבוי צלע דנטיל מן ה' עולימא דיליה.

ועליה אתחמר (בריה ב) ואני אהיה לה נאם יי חומת אש סביב. ובגין דא בטורא דא אתחמי ביה מקדשא. על יקא דקדשא בריך הוא יהיה קיימא (מ"ר ק"ט) לזרי דריין. ועליה אתחמר (חגי ב)

האחרון מן הראzon. שהראzon נבנה על ידי אדם - וזה על ידי הקדוש ברוך הוא. וכן (תהלים ככו) אם כי לא יבנה בית שוא עקליו בזיוו בו.

ובן נאמר במשה ויבן ה' אלhim את האצלע, כמו שנאמר (שםות כ) ולצלע המשכן השונית. צלע וקאי מסתרא דחסד חור מתקמן נקראת לבנה. ויסגר בשר תחנתה בשר פחהה - בשר שהוא אדם מצד הגבורה ונככל בשניהם. באותו זמן (שיר כ) שמאלו מחת לראשי וימינו תחבקני.

ואת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי - זו שכינה נערה המארסה לעמוד האמצעי, נאמר בה זאת הפעם וגוי אני ידעתה שהיא עצם מעצמי ובשר מבשרי. לאות ודאי יקרה אשה - מצד עליון שהיא אם"א (כיניה). כי מאיש לקחה זאת - מצד של אם"א (הכמה) שהיא י'. וכן משה ברכמוות למטה.

באותו זמן יופיע ישראל כל אחד ואחד לכת זוגו, וזהו שפתותם (חווקאל לו) ונמתי لكم לב חדש ורוח חדשה אונן בקרובכם, וכתווב (ויאל ו) ונגאו בניכם ובנותיכם וגוי, ואלו הם נשומות חדשות שעמידים להיות על ישראל, כמו שפרשיך אין בן דור בא עד שיכלו כל נשותם שבಗור, ואנו החדרשות יבואו.

באותו זמן יעבור ערבות מהעולם, ונאמר בישראל ובמשה, כל אחד בכת זוגו, והוא שוניים ערוופים האדם ואשתו ולא יתבששו. שתעבר ערובה מהעולם, שאלה גם

שגרמו גלות, ערוב רב ודי. ועליהם נאמר והנחש היה ערום מכל חיית הארץ והוא ערום מכל חיון

הבית הזה האخرון מן הראzon. דקדמאת אתבני על ידך דבר נש וhai על ידך דקדשא בריך הוא. ובגין דא (תהלים קכו) אם כי לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו.

ובן אמר במשה ויבן כי אלהים את האצלע. כמה דאת אמר, (שםות כ) ולצלע המשכן השנית. צלע וקאי מסתרא דחסד חור מתקמןatak אתקיריאת סירה. ויסגר בשר תחנתה בשר דאייהו סומק מסתרא דגבורה ואתקפלי בתרויהו. בההוא זמנא (שיר השירים כ) שמאלו

מחת לראשי וימינו תחבקני. זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי דא שכינטא נערה המארסה לגבי עמיידא דאמצעיתא אמר בה זאת הפעם וגוי אני ידעננא דאייה עצם מעצמי ובשר מבשרי. לאות ודאי יקרה אשה מסתרא עלאה דאייה אם"א. כי מאיש לקחה זאת, מסתרא דאב"א דאייה י'. ובן משה בדיקנא דיליה לסתה.

בהזה זמנא יוצפי ישראל כל חד וחד לבת זוגיה. ורק אייה דכתיב, (חווקאל לו) ונמתי لكم לב חדש ורוח חדשה און בקרובכם וכתייב, (ויאל ג) ונגאו בניכם ובנותיכם וגוי ואלין (דף כח ע"ב) אונן נשמתין חדתין דעתידין למחיי על ישראל. כמה דאוקמיה אין בן דוד בא עד שיכלו כל נשותם שבגורו וואז החדרשות יבואו.

בהזה זמנא מתעברי ערוב רב מעולם, ואתבמר ביישראל ובמשה כל חד בכת זוגיהו ויהי שניהם ערוםם האדם ואשתו ולא יתבששו. דאתעבר ערובה מעולם דאלין אונן דגרמו גלוטא, ערוב רב ודי.

ועליהו אתבמר. והנחש קיו ערום מכל חיון השדה וגוי ערום לרע מכל חיון